

Jagt på skovsneppe

Tekst & foto af: Niels Egelund Faddersbøll

Haglbøssejægere og måske især dem med interesse for hunde, har altid været fascineret af jagten på denne lille vadefugl. Mange kalder den en troldfugl. Måske fordi den er svær at finde, og når den letter, sker det helt lydløst, og den er væk, før man når at tænke sneppe, endsige at afgive skud.

Jagtformen

Selv om rigtig mange jægere har held til at skyde en sneppe på selskabsjagt, så er det vel mest korrekt at sige, at rigtig sneppejagt foregår med en eller to jægere, altid med en dygtig sneppehund. Jagten er spændende og meget intens. Ofte skal der jages i rigtig meget terræn, som ikke altid er let fremkommeligt, og man skal være klar hele tiden. Her er ikke tid til at se vildtet i god tid eller til at planlægge sit skud.

Når sneppen rejser, så er den der i et kort øjeblik, og dens flugt er stille og ofte i zig zag, så det kræver en vis hurtighed at nå at få overblik over sikkerheden og afgive et skud. Derfor er denne form for sneppejagt også at foretrække, frem for selskabsjagt, hvor mange af skudchancerne kan være risikable i forhold til de andre jægere.

Terrænet

Snepperne raster ofte i skov, gamle tørvemoser, birkemoser og lignende steder. Næsten altid findes sneppen i et fugtigt område og tit i lave buske og skrub. Sneppen er jo både i Danmark som ynglefugl, men kommer også forår og efterår som trækfugl.

Om efteråret kommer trækket, når der bliver koldt i det nordlige Skandinavien, og dette træk har lagt navn til begrebet sneppefald.

I den periode som kan svinge med vejret, men som oftest er november og december, er de inkarnerede sneppejægere på jagt ofte, hvis ikke hele tiden.

Hundene

Sneppejagt har næsten altid foregået med stående hund. Men i virkeligheden er sandheden, at nogle hunde, stående eller ikke stående, er rigtig gode sneppehunde, og nogle mindre gode. I de senere år er der mange sneppejægere, som med stort held jager med mere kortgående hunde som spaniels.

Det passer godt til jagten i det tætte terræn. Mange sneppejægere har brugt klokke på hundene, så de kunne høre, når de havde stand. Jeg har tit hørt udtalelser fra jægere om hunde, som ikke vil apportere snapper. Det har jeg aldrig oplevet. I mine næsten 40 år med jagthunde, har jeg endnu aldrig haft en hund, som ikke spontant apporterede sin første sneppe.

Skydningen

De fleste skud til snapper er snupskud. Kun sjældent er der tid til at følge fuglen og afgive et kalkuleret skud. Til gengæld er det spændende, og der kan ikke være tvivl om, at sneppejagt er rigtig jagt, der stiller krav til både hund og jagers årvågenhed. Sneppen er på ingen måde skudstærk, så træffer man fuglen, kan den også findes.

Resultatet

Mange moderne jægere vil måske mene, at resultatet ikke står mål med anstrengelserne. Men man kan også være mange gange på bukkejagt uden at skyde en buk, og sådan er det også med sneppejagt. Ikke blot kan de være svære at finde, men også svære at nedlægge.

Statistik

Der nedlægges årligt i Danmark cirka 34.000 skovsnapper.

Min egen erfaring

Nu handler jagt jo også om smag, og jeg nyder at være alene på jagt med hundene. Er vi flere på jagt, så har vi den samme passion for at jage over hundene. Jeg er jo tosset med at jage med hund og har huset fuldt af cocker spaniels.

Som mange andre har jeg haft held til at nedlægge snapper på selskabsjagt, men jeg har p.t. mulighed for at jage på egen jagt med gode forhold for rigtig sneppejagt. Så lige så tit vi kan, skal vi af sted og prøve vores held på snapperne. I år har jeg både jaget med voksne og rutinerede hunde, men også med en helt ung hanhund.

Den sjette og sidste skovsneppe i sæsonen

Denne sæsons snapper

Den første sneppe skød jeg i oktober. Jeg var inviteret af min jagtkammerat præsten, som også har cocker spaniels. Jagten foregår på hans families ejendom, og vi gik bare en tur med hver vores hunde rundt i kanterne, for at se om vi kunne skyde en fasan eller en hare.

Vi var ikke overvældende godt skydende, men jeg skød dog en høne over min cockertæve Honey, en rigtig god situation. Efter vores lille tur rundt på reviret foreslog præsten, at vi tog hen i den nærliggende skov, hvor de på selskabsjagt havde set snapper. Det skulle vi lige kunne nå, inden frokosten med familien, noget optimistisk, men det skulle prøves.

Straks vi slipper hundene, støder hans cocker Heidi en sneppe, som han ikke når at skyde til, og lidt efter en mere, som han skyder til. Sneppen smider sig i en nærliggende hegning, og vi går efter den. Måske er den ramt, og ellers kan den måske bringes for skud igen.

Jeg starter med min unge cocker Monty, og ret hurtig markerer han og rejser sneppen. Han sætter sig fint i opfløjet og jeg skyder sneppen. Apporteringen bliver interessant fordi der er en masse fældning og store kvasbunker at forcere. Her får jeg et glimt af en hund som bare kommer i nærheden af nedfaldsstedet og udreder færtten og leverer fuglen korrekt. Oplevelsen smagte af mere jagt, men udsigten til at komme for sent til familiefrokosten, satte en stop for yderligere sneppejagt.

Næste sneppe bliver skudt på en rough shooting, hvor vi er ude og skyde fasaner. Min jagtkammerat Jacob rejser sneppen lidt bagved til højre for mig med sin cocker Chrissie. Jeg får bare et glimt, da sneppen kommer forbi mig og frem i terrænet og når lige at kaste et skud efter den. Som heldigt er, pakker sneppen i skuddet, og min kammerat Bent, som går på den anden side af en å, henter sneppen med sin cocker Cosy.

Den tredje sneppe skyder jeg, da jeg går og driver et gærde på en selskabsjagt. Jeg går med min gamle hanhund Jack, og han rejser en sneppe, som går ud til venstre. Heldigvis er jeg noget foran dem, der går og driver gærdet til venstre, så jeg har frit skud, og sneppen pakker i skuddet. Jack, som trods sine næsten 10 år stadig sidder i skuddet, bliver sendt og henter sneppen i bedste stil.

Den fjerde sneppe skyder jeg, da jeg går i drevet på en lille jagt. Jeg har min voksne cocker Thai med, og vi er inde i en del fasaner. Pludselig flusher hun sneppen, som går ud til siden. Et snupskud og fuglen er nede. Her blev apporteringen rigtig interessant, for der var meget fært og flere fasaner i området. Men hunden har en rimelig markering trods det høje terræn og er hurtigt i området. Hun kommer tilbage mod mig en gang, og jeg stopper hende og sender hende ud igen, og hun bringer en sprællevende sneppe.

Den femte sneppe skyder jeg ude i vores mose. Jeg er på jagt med min kammerat Bent og min kone Marianne, og vi går med hver vores cockere. Vi går efter snepper og måske en gammel kok. Jeg har både Honey og min unge han Monty med. Jeg går langs en dæmning i rigtig vådt terræn med masser af buskads. Monty markerer tydeligt og går frem og rejser en sneppe. Han sidder fint i skuddet, og jeg skyder et enkelt skud, og sneppen forender i knaldet. Monty bliver sendt og laver en fin apportering. En rigtig fin og klassisk situation, som jeg er rigtig glad for.

Det er ikke slut endnu

Vist er vores sneppejagt ikke som ovre på vestkysten, eller på Fanø og Rømø. Men vi nyder det, vi har. Jagttiden er jo lang, fra d.1.10 til d.31.1. I skrivende stund er vi i starten af januar. Indtil nu er det blevet til 5 snepper, men der er næsten en måned endnu, og allerede i morgen skal vi på sneppejagt igen.

Knæk og bræk.

Faktaboks

Skovsneppe (*Scolopax rusticola*)

Beskrivelse

Skovsnuppen er den af vores vadefugle, der er mindst knyttet til åbent vand. Som navnet siger, yngler den i skoven. Den har samme buttede kropsform som ringduen, men er lidt mindre. Den har relativt korte ben og et langt næb, hvis spids kan åbnes, når den søger efter regnorme i jorden. Hele kroppen er brunspættet, hvad der yder den en fremragende beskyttelse, når den trykker sig i skovbundens visne løv. Øjnene sidder langt tilbage på hovedet, hvad der gør det muligt for den at se hele horisonten rundt, og dens bagudrettede syn er faktisk det bedste. I parringstiden overflyver hannerne i skumringen trætoppene, mens de "knorter" og "pister" for at finde en mage. Når en hun giver sig til kende i en lysning, slår hannen sig ned, og der udspiller sig et langvarigt parringsspil, hvorunder de to fugle bl.a. kredser om hinanden med halerne vidt udspilede, så de hvide fjerspidser danner en halvcirkel. I ynglesæsonen søger skovsnuppen føde i skovbunden om dagen, og de overnatter i en lysning i skoven, mens de om vinteren hviler i skoven i dagtimerne og om natten søger føde på de omkringliggende marker, hvor regnormene på denne årstid befinder sig i de øverste jordlag.

Levested

Skovsnuppen yngler i et bredt bælte fra Europa i vest gennem Rusland og Asien til Stillehavet i øst. Desuden yngler den på flere øer i det østlige Atlanterhav, bl.a. De Kanariske Øer. I Europa er skovsnuppen talrigest i Skandinavien. Den er udbredt på De Britiske Øer og Central- og Østeuropa og forekommer spredt i Vest- og Sydeuropa. I Danmark er skovsnuppen mest almindelig i Østdanmark, mens den optræder fåtalligt som ynglefugl i Vestjylland. De tre største ynglelokaliteter ligger i Læsø Klitplantage, Rold Skov og Grib Skov. Den foretrækker løvskov med fugtige partier, hvor hunnen søger hen, når ungerne er klækket.